

ves de la infància

Pel Dr. TOMÁS FORNELLS

De l'Acadèmia de Medicina.

L'Escarlatina té una gravetat molt gran en els individus de raça anglosaxona, independentment del país en que es troben, és freqüent i terrible, tant en infants com en adults, els quals hi tenen molta predisposició. A Londres, cada any ocasiona gran nombre de defuncions de totes edats. En canvi entre els japonesos és molt rara.

A les illes Feroë, de Dinamarca, situades al nord-oest d'Europa, on quasi es desconeixia el Xarampió, hi hagué l'any 1846 una epidèmia que causà grans estralls en persones de totes edats; es comptaren més de 80.000 invasions i sols es lliuraren els vells de més de 60 anys que l'havien sofert de petits.

En els llocs d'aglomeració d'infants, com són maternitats, asils, internats, etc., aquestes malalties tenen més difusió, i a voltes més virulència. La manca d'higiene personal, la brutícia a l'entorn i l'habitar en cases insanes, les agreugen.

L'època de l'any en què es presenten té valor en alguna, com el Xarampió, que a l'Hivern i començ de Primavera, és més de témer, perquè són més fàcils les greus complicacions de Bronconeumonia.

Si en plena evolució d'una d'aquestes malalties o al final se n'hi afegeix una altra, eruptiva o no, com que el malalt és troba mancat de defenses perquè les ha esgotat en lluita contra la primera, els perills són grans. Fa poc hem vist en consulta, un cas d'Erisipela evolucionant damunt una Varicella que acabà amb la vida de la criatura. Una Difèria que és presentí amb un Xarampió, és d'una gravetat extrema, tal un cas que assistírem temps enrera.

Per a prevenir-les, poc hi ha a fer en el terreny de la immunitat, mitjançant vacunes profilàctiques, llevat de la clàssica vacuna per la Verola.

Sense saber el perquè, en èpoques determinades i independentment de llur difusió, tenen les eruptives, a voltes una **benignitat gran** i altres una **virulència terrible**, és el geni epidèmic **el mal geni** quan són perilloses.

S'han fet assaigs de **vacuna antiescarlatinosa** en els llocs on aquesta ofereix gran perill per la seva malignitat. Els resultats no són pas massa conclouents, ja que si bé el nombre d'immunitzacions arriba al 90 ó 95 per 100, aquesta immunització no perdura més enllà d'un any i mig, a part de les reaccions locals i generals que provoca. Nosaltres no aconsellem practicar-les col·lectivament, sinó fer-ho individualment, estudiant cada cas i després de sospesar el pro i el contra.

Pel Xarampió també s'han fet assaigs de profilaxi, mitjançant **serum de convalescent**. Tampoc es mètode per a illusionar-s'hi molt. Les dificultats d'obtenció, la ignorancia respecte el període de duració de la immunitat i la sensibilització que a l'organisme infantil provoca l'injectar serum, no erigieix el sistema en **gens pràctic i útil** i exposat a greus fracassos, com succeí en una maternitat, anys enrera, i que fou un vertader desastre.

Deixarem per a un altre article, el parlar de les particularitats de cadascuna.

